

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh
poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Alojza Baránika
k vládnemu návrhu ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov

(tlač 270)

Vládný návrh ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto:

V čl. I sa za bod 25 vkladá nový bod 26, ktorý znie:

„26. Čl. 149 znie:

„Čl. 149

(1) Prokuratúra Slovenskej republiky zastupuje verejnú obžalobu v trestnom konaní pred súdom a vykonáva ďalšie úlohy, ak tak ustanoví zákon.

(2) Verejnú kontrolu nad činnosťou prokuratúry vykonáva parlament a vláda alebo v jej mene člen vlády; podrobnosti ustanoví zákon.“.

Nasledujúce body sa primerane prečísľujú.

Odôvodnenie:

Doktrínálne nie je sporné, že prokuratúra vo svojej kľúčovej zákonnej pôsobnosti a v nosných právomociach – pri príprave a podávaní obžaloby na trestnom konaní - plní úlohy výkonnej moci. Diskusia o charaktere prokuratúry sa vzťahuje na niektoré ďalšie právomoci, ktoré bývajú podradňované pod akoby štvrtú kontrolnú moc. Vďaka zaradeniu prokuratúry do samostatnej hlavy a vďaka vágnemu vymedzeniu jej úlohy pri ochrane práv a právom chránených záujmov, ako výsledok kompromisu v rámci nezhody medzi politickými silami pri tvorbe ústavy (pozri napr. odlišné stanovisko sudcu L. Mészárosova k nálezu PL. ÚS 105/2011, bod 2.1) panovala o celkovej povahe a o postavení prokuratúry diskusia. V rámci nej sa niekedy prečítalo vyčlenenie prokuratúry do samostatnej hlavy a jej ústavná pôsobnosť, problematcky, ako požiadavka na širokú autonómiu napríklad aj od spätnej väzby od orgánov, ktoré za funkčnosť prokuratúry preberajú zodpovednosť (pozri napr. už spomenutý nález PL. ÚS 105/2011, v ktorom ústavný súd konštatoval aj to, že právomoc ministra spravodlivosti iniciovať disciplinárne konanie proti prokurátorovi je nesúladná s ústavou).

Predložený pozmeňujúci návrh reaguje na vývoj diskusie o postavení prokuratúry tak, že na jednej strane fixuje status quo o kompromise, v zmysle ktorého má zákonodarca široký priestor na výber koncepcie stavania prokuratúry, zároveň však stabilizuje pôsobnosť prokuratúry v rámci trestného konania ako jej jadrovú funkciu, čo, opätovne, v rámci v súčasnosti realizovaného zákonného modelu nie je nijako problematcké.

Na druhej strane návrh reaguje na judikatúru ústavného súdu tak, že posilňuje ústavný mandát na priestor na kontrolu, a tak aj spätnú väzbu zo strany vrcholného orgánu výkonnej moci, resp. jej člena, ktorí, napokon, nesú zodpovednosť za trestnú politiku v štáte, nepochybne realizovanú

